

Tovarăși și Tovarășe !

In cadrul simpozionului nostru de azi îmi revine mie sarcina, să vă întrețin în legătură cu semnificația, valoarea și importanța științifică, a activității de cercetare a lui László Ferenc.

Înainte însă de a vă expune ceea ce socot eu că trebuie știut în legătură cu acest aspect al problemei, e nevoie să reamintesc că o astfel de dezbateră nu se poate face decît în perspectivă; o dezbateră care privește în trecut, chiar dacă nu atît de îndepărtat, totuși trecut, nu se poate face decît în perspectiva momentului de față, a prezentului pe care îl trăim azi cu toții, în perspectiva construirii socialismului în țara noastră. Și atunci trebuie să vedem că întrunirea noastră aici laolaltă reprezintă preluarea și continuarea tradiției progresiste din această țară. Progresistă din două puncte de vedere fundamentale și legată de activitatea Muzeului din Sf. Gheorghe. În primul rînd, datorită adînc simțită de a cerceta trecutul, mai îndepărtat, sau mai apropiat al patriei, care s-a manifestat la László Ferenc. În al doilea rînd, colaborarea larg deschisă cu alți cercetători și cu precădere acea care s-a manifestat spre sfîrșitul vieții, din nefericire prea scurtă a ambilor, dintre László Ferenc și Vasile Pârvan.

Iată două aspecte care pînă azi domină încă activitatea din domeniul cercetării arheologice, care se desfășoară aici la Sf. Gheorghe. Faptul că cel care vă vorbește — și care este unul dintre foștii elevi ai lui V. Pârvan încă în viață — a reluat în colaborare cu muzeul din Sf. Gheorghe săpăturile lui László Ferenc la Ariușd vorbește, cred de la sine, cum trecutul, despre care vă voi vorbi imediat, se îmbină cu activitatea noastră actuală. De aceea a fost, cred firesc ca noi, grupul de cercetători de la Institutul de Arheologie al Academiei de Științe Sociale și Politice din București, să fim azi prezenți aici, cînd se aniversază 100 de ani de la nașterea lui László Ferenc.

Din acest punct de vedere vă rog să-mi permiteți ca în numele conducerii și colectivului de cercetători ai Institutului de Arheologie din București, să aduc, atît autorităților de partid și de stat din județul Covasna, cît și colegilor de la Muzeul din Sf. Gheorghe omagiul nostru și pentru activitatea trecută, ilustrată de László Ferenc și pentru activitatea prezentă pe care o desfășoară colectivul muzeului,

despre care noi colegii de la București sperăm că cu toții se vor lăsa inspirați de frumoasa tradiție progresistă la care ne referim azi în debaterile noastre.

Dați-mi voie să sintetizez omagiul nostru, al celor de la Institutul de Arheologie de la București, prin citarea unei fraze din necrologul scris acum aproape 50 de ani de către V. Pârvan și publicat în primul număr al revistei create de el „DACIA” de la București și în felul acesta să evocăm, așa cum o făcuse Pârvan, într-o caracterizare scurtă, activitatea și meritele lui László Ferenc.

V. Pârvan scria: „Apreciat nu numai de cercurile științifice românești și ungurești, dar de asemenea și în străinătate, în Germania și în Anglia, ca și în Austria, în Polonia și în Rusia, László a fost un cercetător de prim ordin, a cărei metodă a fost mereu la înălțimea admirabilului său zel. Moartea sa este o mare pierdere pentru arheologia preistorică a Daciei”. Și Pârvan adaugă: „Am ținut să deschidem și să închidem acest prim volum al revistei noastre cu opera și comemorarea sa”, referindu-se la faptul că, drept prim studiu al primului număr al revistei DACIA, a tipărit lucrarea lui László Ferenc despre formele de vase pictate de la Ariușd.

Dr. doc. ION NESTOR

profesor universitar, membru corespondent
al Academiei R.S. România

